

ספרות עברית וכללית על פי תוכנית הרפורמה ללמידה משמעותית

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה ארבעה פרקים.

פרק ראשון: רומאן ונובלה

פרק שני: סיפור קצר

פרק שלישי: דרמה

פרק רביעי: שירה (שירת ימי הביניים, שיר שלא נלמד, שירת ביאליק, שירת נתן אלתרמן)

הפרק הראשון (רומאן ונובלה — 32 נקודות) הוא חובה.

משלושת הפרקים השני, השלישי והרביעי יש לבחור בשני פרקים, ולענות על השאלות לפי ההוראות

בכל פרק (לכל פרק — 34 נקודות).

ג. חומר עזר מותר בשימוש: רשימת יצירות

ד. הוראות מיוחדות: (1) רשום בראש כל תשובה את מספר הפרק ואת מספר השאלה שבחרת להשיב עליה.

(2) לנבחנים אינטרניים: חובה לצרף למחברת הבחינה את רשימת היצירות שנלמדו.

לנבחנים אקסטרניים ונבחני משנה: תימסר רשימת יצירות.

(3) אין להדגים באמצעות אותה יצירה בתשובות שונות.

(4) שים לב לכתב, לכתיב, לפיסוק ולכללי הדקדוק.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטיוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

השאלות

פרק ראשון – רומאן ונובלה

שים לב: פרק זה הוא חובה.
ענה על אחת מן השאלות 1-4 (32 נקודות).

שים לב: על שאלות 1-2 תוכל לענות גם על פי אחד מן הרומאנים ברשימה שבשאלה 3.

1. תאר אירוע שהפר את שגרת החיים של הדמות המרכזית ברומאן או בנובלה שלמדת. כיצד התמודדה הדמות עם אירוע זה? הסבר מה אפשר ללמוד עליה מאופן התמודדותה עם האירוע.

2. כיצד הסביבה החברתית והסביבה הפיזית (מקום, תנאי חיים) משפיעות על חייה של הדמות המרכזית ברומאן או בנובלה שלמדת? הסבר והדגם את דבריך.

3. **שים לב:** על שאלה 3 תוכל לענות רק על פי אחד מן הרומאנים ברשימה שלפניך.

סיפור פשוט, עיר קסומה, ספר הדקדוק הפנימי, מר מאני, מקדמות, שירה, חיי נישואים, התגנבות יחידים, זיכרון דברים, והיום איננו כלה, החטא ועונשו, מאדאם בובארי, אנה קארנינה, המשפט, האמן ומרגריטה, אל המגדלור, בית בודנברוק, מאה שנים של בדידות, הקול והזעם, אור באוגוסט, הדבר

הסבר והדגם כיצד הדמות המרכזית ברומאן שלמדת מנסה להיות נאמנה לערכיה ולהגשים את נטיות ליבה. האם לדעתך הדמות מצליחה בניסיון זה? נמק את דבריך.

4. **אל תיגע בזמיר / נל הרפר לי**

לפניך דברים שאטיקוס אומר לבתו סקאוט. קרא אותם, וענה על השאלה שאחריהם.

"אי־אפשר להבין מישהו באמת בלי לראות את המצב מנקודת המבט שלו [...]"

כיצד דברים אלה משקפים את דמותו של אטיקוס ואת הערכים שהרומאן מטיף להם? הסבר והדגם את דבריך.

פרק שני – סיפור קצר

אם בחרת בפרק זה, עליך לענות על שתיים מן השאלות 5-8 (לכל שאלה – 17 נקודות).

שים לב: על שאלות 5-6 אין לענות על פי הסיפור "הסיף" מאת שמואל יוסף עגנון ועל פי הסיפור "רעידת אדמה בצ'ילה" מאת היינריך פון קלייסט.

5. בחר מסיפור קצר שלמדת מוטיב אחד, תאר את התפתחות המוטיב לאורך הסיפור, והסבר את תרומתו לבניית משמעות הסיפור.

6. האם בסיפור קצר שלמדת העלילה מסתיימת בפתרון או בחוסר מוצא? נמק והדגם את דבריך.

הסיף / ש"י עגנון

7. לפניך קטע מן הדיאלוג בין המספר ובין הסיף. קרא אותו, וענה על השאלה שאחריו.
מכאן ואילך אשתמר, ואפילו נותנים לי כל ארצות תבל ואיים רחוקים איני נוטלך ביד. ענה הסיף ואמר לי, אם אתה לא תקחני יקחוני אחרים.

פרש קטע זה והסבר כיצד הוא משקף את היחס של המספר לסיף, כפי שהוא בא לידי ביטוי בסיפור כולו.

רעידת אדמה בצ'ילה / היינריך פון קלייסט

8. על פי הנובלה "רעידת אדמה בצ'ילה", הסבר והדגם את הקשר בין כוחות הטבע ובין טבע האדם ואת תרומתו של קשר זה לבניית משמעות הנובלה.

פרק שלישי – דרמה

אם בחרת בפרק זה, ענה על אחת מן השאלות 9-12 (34 נקודות).

טרגדיות של סופוקלס: "אנטיגונה", "אדיפוס המלך"; טרגדיות של שקספיר: "המלט", "המלך ליר", "מקבת", "אותלו", "רומיאו ויוליה"

9. האם בטרגדיה שלמדת אפשר לקבוע באופן חד־משמעי מי הן הדמויות "הטובות" ומי הן הדמויות "הרעות"? הסבר והדגם את דבריך.

10. בטרגדיה הקלסית כל הכרעה של הגיבור משפיעה על חייו ועל חיי הסובבים אותו. הסבר והדגם קביעה זו על פי הטרגדיה שלמדת.

מחזה מודרני (מן המאה ה־19 או מן המאה ה־20)

11. במחזות מודרניים רבים נפגעים ערכים אנושיים ומוסכמות חברתיות.

א. הסבר והדגם מה הם הערכים האנושיים או המוסכמות החברתיות שנפגעו במחזה המודרני שלמדת. (26 נקודות)

ב. האם לדעתך משתמע מן המחזה מה הם הערכים הראויים שעל פיהם יש לנהוג? הסבר והדגם את דבריך. (8 נקודות)

12. האם במחזה המודרני שלמדת אפשר לקבוע באופן חד־משמעי מי הן הדמויות המעוררות הזדהות ומי הן הדמויות המעוררות הסתייגות או סלידה? הסבר והדגם את דבריך. בתשובתך כתוב אם חלוקה זו נשמרת עד סיום המחזה.

פרק רביעי — שירה

(שירת ימי הביניים, שיר שלא נלמד, שירת ביאליק, שירת נתן אלתרמן)

אם בחרת בפרק זה, עליך לענות על שתיים מן השאלות 13-21:
 על שאלה אחת משירת ימי הביניים או על שיר שלא נלמד (שאלות 13-16),
 ועל שאלה אחת משירת ביאליק או משירת אלתרמן (שאלות 17-21)
 (לכל שאלה — 17 נקודות).

ענה על אחת מן השאלות 13-16.

שירת ימי הביניים

13. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

כתנות פסים / ר' משה אבן עזרא

כְּתָנוֹת פָּסִים / לְבַשׁ הֶגֶן / וְכִסּוֹת רִקְמָה / מִדֵּי דָשָׁאוּ,
 וּמַעֲיֵל תְּשַׁבֵּץ / עֵטָה כָּל עֵץ / וּלְכָל עֵין / הִרְאָה פִּלְאוֹ.
 כָּל צִיץ חֲדָשׁ / לְזֶמֶן חֲדָשׁ / יֵצֵא שׁוֹחֵק / לְקִרְאָת בּוֹאוֹ –
 אֶף לְפָנֵיהֶם / שׁוֹשֵׁן עֵבֶר, / מְלֶךְ, כִּי עַל / הוֹרֵם כְּסָאוֹ.
 יֵצֵא מִבֵּין / מְשֻׁמֵּר עָלָיו / וַיִּשְׁנֶה אֶת / בְּגָדֵי כָּלָאוּ.
 מִי לֹא יִשְׁתֶּה / יֵינוּ עָלָיו – / הָאִישׁ הַהוּא / יֵשֵׁא חֲטָאוֹ!

הטבע בשיר זה מתואר באמצעות האנשה.

הסבר והדגם קביעה זו. בתשובתך כתוב גם מהי התרומה של ההאנשה לבניית משמעות השיר.

14. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

ראה שמש / ר' שלמה אבן-גבירול

רָאָה שֶׁמֶשׁ לַעֲת עָרֵב אֲדָמָה / כָּאֵלוּ לְבִשָּׁה תּוֹלַע לְמַכְסָּה,
 תְּפִשִּׁט פָּאֲתֵי צִפּוֹן וַיִּמִּין / וְרוּחַ יָם בְּאַרְגָּמָן תִּכְסָּה,
 וְאַרְץ – עֲזָבָה אוֹתָהּ עֲרָמָה / בְּצֹל הַלֵּילָה תִּלִּין וְתַחֲסָה,
 וְהִשְׁחֵק אֲזִי קָדֵר, כָּאֵלוּ / בְּשֵׁק עַל מוֹת יְקוֹתֵי־אֵל מְכָסָה.

הטבע בשיר זה מתואר באמצעות האנשה.

הסבר והדגם קביעה זו. בתשובתך כתוב גם מהי התרומה של ההאנשה לבניית משמעות השיר.

15. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

לְאִטֵּף דְּבָרֵי שִׁירָךְ / ר' שלמה אבן-גבירול

לְאִטֵּף דְּבָרֵי שִׁירָךְ, דְּבוּרָה, / אֲשֶׁר קָרִית "שְׁמַע" מִפִּיךָ יִקְרָא,
מִיִּחְדָּת וּמֵאַרְכָּת בְּ"אַחַד" / וּמִתְזַת בְּזִכְרָךְ וְנוֹרָא,
אֲשֶׁר נָתַן דְּבַשׁ תַּחַת לְשׁוֹנְךָ / וְשֵׁם לָךְ לְהַדִּיף אוֹיְבֶךָ מְרָה.
הֲלֹא אִם אַתָּה בְּעֵינֶיךָ קִטְנָה - / כְּבוֹדָה אַתָּה וְלָךְ מְשַׁפֵּט בְּכוּרָה.
חֲמוּדוֹת טְהָרוֹ אוֹתְךָ, וְאַיִנְךָ / כְּשֶׁרָץ עוֹף אֲבָל צָפוֹר טְהוֹרָה.

הטבע בשיר זה מתואר באמצעות האנשה.

הסבר והדגם קביעה זו. בתשובתך כתוב גם מהי התרומה של ההאנשה לבניית משמעות השיר.

שיר שלא נלמד

16. לפניך השיר "תמונת אמו" מאת דליס*, קרא אותו, וענה על השאלה שאחריו.

תמונת אמו/ דליס

תמונת אמו על שלחן העבודה,
 אבא שלי נשק ערב ערב לדממה,
 "מנמו, מאמאקה מיה"**, העין היתה לכה.
 נשיקות אבי זולגות אלי מפוטרט זר.
 לי היא היתה סבתא זכוכית,
 לא קראה לי ספור,
 לא ספרתי לה שכבר למדתי על אושוויץ,
 לא קראתי לה שיר שכתבתי,
 כן קראתי ספר שכתבה,
 האם שונה פרק נוסף לספרה?
 האם חתמה במספר, או בשמה?
 סבתא שלי סופרת זכוכית,
 רחובות סלוניקי גנוזים במגרות,
 אני משוררת תל אביב,
 מפצרת אביב ברחובות.
 אבא, בינינו, מאפק,
 אבא, בינינו, כבר איננו.

תאר את הקשרים בין הדורות, כפי שהם באים לידי ביטוי בשיר, והסבר שני אמצעים רטוריים המסייעים לעיצוב קשרים אלה.

* דליס (אלאלוף מימון) – משוררת ומבקרת ספרות, ילידת 1953. דליס הוא שם העט שבו היא חותמת על שירה ועל מאמריה. בין ספריה **תלתלים פרועים** (1992), **פתקאות שהשארתי על הרצפה** (2003), **לחזור ולגעת** (2013).
 ** אימא'לה שלי.

ענה על אחת מן השאלות 17-21.

שירת ביאליק

17. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

על השחיטה / חיים נחמן ביאליק

בית 1	שְׁמִי, בְּקִשׁוֹ רַחֲמִים עָלַי! אִם-יֵשׁ בָּכֶם אֵל וְלֹאֵל בָּכֶם נְתִיב - וְאֲנִי לֹא מִצְאָתִיו - הִתְפַּלְלוּ אַתֶּם עָלַי! אֲנִי - לְבִי מֵת וְאִין עוֹד תִּפְלֶה בְּשִׁפְתִּי, וּכְבֹּר אֲזַלֵּת יָד אֶף-אִין תִּקְוָה עוֹד - עַד-מָתִי, עַד-אֲנָה, עַד-מָתִי?	בית 3	וְאִם יִשְׁצַדֵּק - יוֹפֵעַ מִיָּד! אֶף אִם-אַחֲרֵי הַשְׁמָדִי מִתַּחַת רִקִּיעַ הַצֶּדֶק יוֹפִיעַ - יִמְגַּר־נָא כִסְאוֹ לְעַד! וּבְרִשָׁע עוֹלָמִים שְׁמִי יִמָּקוּ; אֶף-אַתֶּם לָכוּ, זָדִים, בְּחִמְסְכֶם זֶה וּבְדַמְכֶם חַיּוֹ וְהִנָּקוּ.
בית 2	הִתְלִין! הֵא צֹאֵר - קוֹם שְׁחֹט! עֲרַפְנִי כִפְלָב, לֶף זֹרַע עִם-קֶרֶדֶם, וְכָל-הָאָרֶץ לִי גֶרֶם - וְאַנְחֵנוּ - אֲנַחְנוּ הַמָּעוֹט! דְּמִי מָתָר - הֵן קִדְקֹד, וַיִּזְנֹק דָּם רֶצַח, דָּם יוֹגֵק וְשָׁב עַל-כְּתָנִתָּהּ - וְלֹא יִמַּח לְנֶצַח, לְנֶצַח.	בית 4	וְאֶרֶר הָאוֹמֵר: נָקָם! נִקְמָה כְּזֹאת, נִקְמַת דָּם יִלְד קָטָן עוֹד לֹא-בָרָא הַשָּׁטָן - וַיִּקָּב הַדָּם אֶת-הַתְּהוֹם! יִקָּב הַדָּם עַד תִּהְיוּ מַחֲשָׁכִים, וְאֶכֶל בַּחֲשָׁךְ וְחֹתֵר שָׁם כָּל-מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ הַנִּמְקִים.

בחר באחד מבתי השיר שבו לדעתך ביטויי הזעם והמחאה חריפים מאוד.

הסבר מדוע בחרת בבית זה. כתוב כיצד מעוצבים בו ביטויי הזעם והמחאה, ומהי תרומתו לבניית משמעות השיר.

שירת נתן אלתרמן

18. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

יָרֵחַ / נתן אלתרמן

גַּם לְמִרְאָה נוֹשֵׁן יֵשׁ רִגַע שֶׁל הֶלֶדֶת.
שְׁמִימִים בְּלִי צֶפֶר
זָרִים וּמְבַצְרִים.
בְּלִילָה הַסָּהוּר מוֹל חֲלוֹנָה עוֹמֶדֶת
עִיר טְבוּלָה בְּבִכֵי הַצָּרִים.

וּבְרֹאוֹתָהּ כִּי דֶרֶךְ עוֹד צוֹפָה אֶל הַלֵּךְ
וְהַיָּרֵחַ
עַל כִּידוֹן הַבְּרוֹשׁ
אַתָּה אוֹמֵר – אֵלִי, הָעוֹד יִשְׁנֶם כָּל אֵלֶּה?
הָעוֹד מְתָר בְּלַחֵשׁ בְּשִׁלּוֹמָם לְדָרֵשׁ?

מֵאַגְמִיָּהִם הַמִּים נִבְטִים אֵלֵינוּ.
שׁוֹקֵט הָעֵץ
בְּאֶדָם עֲגִילִים.
לְעַד לֹא תַעֲקֹר מִמֶּנִּי, אֱלֹהֵינוּ,
תּוֹגַת צַעֲצוּעֶיךָ הַגְּדוֹלִים.

בשיר זה המשורר רואה את המציאות באופן ראשוני, מלא תימהון והפתעות.
הסבר והדגם כיצד ראייה זו באה לידי ביטוי בשיר זה.

19. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

ליל קיץ / נתן אלתרמן

דומיה במרחבים שוקת.
בהק הספין בעין החתולים.
לילה. כמה לילה! בשמים שקט.
כוכבים בחתולים.

זמן רחב, רחב. הלב צלצל אלפים.
טל, כמו פגישה, את הריסים הצעיר.
במגלב זהב פנס מפיל אפים
עבדים שחרים לרחב הרצף.

רוח קיץ שטה. עמומה. רוגשת.
על כתפי גנים שפתייה נשפכות.
רע ירקרק. תסיסת אורות וחשד.
רתיחת מטמון בקצף השחר.

והרחק לגבה, בנהימה מרעבת,
עיר אשר עיניה זהב מצפות,
מתאדה בזעם, בתימרות האבן,
של המגדלים והכפות.

בשיר זה המשורר רואה את המציאות באופן ראשוני, מלא תימהון והפתעות.

הסבר והדגם כיצד ראייה זו באה לידי ביטוי בשיר זה.

20. לפניך שיר ללא שם מאת נתן אלתרמן, המתחיל במילים "עוד אבוא אל ספך". קרא אותו, וענה על השאלה שאחריו.

עוד אבוא אל ספך בשפתיים פבות.
עוד אצניח אליך ידים.
עוד אמר לך את כל המלים הטובות,
שישנן,
שישנן עדיו.

כי ביתך העני כה חשך לעת ליל
ועצוב בו ודאי לאין סוף.
וחיי שפךעו בלי הגיע אליך,
הוסגרו לחוצות ולתף.

אך פתאם את נוגעת כיד מבהיקה.
את פולחת כזכר נשכח.
הדממה שבבלב, בין דפיקה לדפיקה,
הדממה הזאת
היא שלך.

פרש את הבית האחרון בשיר, והסבר כיצד הוא מתקשר לבתים שלפניו.

21. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

שיר משְׁמֵר / נתן אלתרמן

בית 1	שְׁמֵרִי נִפְשֶׁךָ, כּוֹחֶךָ שְׁמֵרִי, שְׁמֵרִי נִפְשֶׁךָ, שְׁמֵרִי חַיִּיךָ, בִּינְתֶךָ, שְׁמֵרִי חַיִּיךָ, מְקִיר נּוֹפֵל, מִגַּג נִדְלָק, מִצֵּל חֲשֹׁךְ, מֵאֲבוֹן קָלִיעַ, מִסַּכִּין, מִצַּפְרָנִים. שְׁמֵרִי נִפְשֶׁךָ מִן הַשּׁוֹרֶף, מִן הַחוֹתָה, מִן הַסְמוּךְ כְּמוֹ עֵפֶר וְכְמוֹ שְׁמִים, מִן הַדּוּמָם, מִן הַמּוֹכָה וְהַמוֹשֵׁךְ וְהַמְמִית כְּמִי־בָאָר וְאֶש־כִּירִים. נִפְשֶׁךָ שְׁמֵרִי וּבִינְתֶךָ, שְׁעֵר־רֹאשֶׁךָ, עוֹרֶךָ שְׁמֵרִי, שְׁמֵרִי נִפְשֶׁךָ, שְׁמֵרִי חַיִּיךָ.	בית 4	עַל פְּנֵי הָרְחוֹב, אֲשֶׁר הַדְּלִיק אֶת הַצֵּלָלִים, עֲכָשׁוּ חֲשֵׁרוֹת הַצַּפְרִים אֵינָן עֶפּוֹת, אֲבָל בַּחוּרֶף מִקּוֹלָן בֵּין הָעֵלִים כָּל הַשְּׂדֵרוֹת בָּעִיר צוֹנוּחוֹת כְּמִטְרָפוֹת. עֲכָשׁוּ שׁוֹתֵקוֹת הֵן, כִּי צָפוֹר אֵין בֵּין עֲלִים. הַחֲשֶׁךְ בָּא, מוֹאֵר חֲשָׁמַל וְגַחְלִים.
בית 2	הָעִיר חֲשֵׁכָה. אֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה זֶה עִם. אֵין עִם יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ וּמַה אִשָּׁה. אֵף בַּחוּצוֹת, אֵף בַּחוּצוֹת בָּעֶרֶב חֵם, בָּעֶרֶב חֵם הַשֵּׁט כָּצָחֵק וְכִלְחִישָׁה, רָצִים עַל שְׁתֵּים הַשְּׁמִים וְהַיָּם וְהַשְּׁקִיעָה שׁוֹפְרָדָה מִן הָעוֹלָם וְהַדְּגָלִים וְהַשְּׁפָה הַחֲדָשָׁה הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים, יֵינָם, לַחֲמָם.	בית 5	הַחֲשֶׁךְ בָּא, מוֹאֵר חֲשָׁמַל שֶׁל אוֹתִיּוֹת. מוֹאֵר שְׁלֵטִים שֶׁל אוֹתִיּוֹת וְשֶׁל מְלִים. מֵאֲחוּרֵי מוֹטוֹת בְּרָזֶל וְחִבּוּיֹת נוֹשֵׁם הָיִם, גְּדוֹל וְזָר כְּבִית־חוֹלִים. הַחֲשֶׁךְ בָּא, מוֹאֵר חֲשָׁמַל וְאוֹתִיּוֹת. הַחֲשֶׁךְ בָּא, מוֹאֵר מְלִים וְגַחְלִים.
בית 3	זֶה עָרֵב מִיֵּץ לְכֹאזְרָה, זֶה לְכֹאזְרָה רַק עָרֵב מִיֵּץ טוֹב, יְדוּעַ וְיִשּׁוֹן, שָׁבָא לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לֹא לְמוֹרָא וְלֹא לְרַחֲשׁ חֲשָׁדוֹת וּדְבַר אֲשֶׁם, שָׁבָא עִם רֵיחַ תְּבַשְׁלִילִים וְעִם מְנוּרָה אֲשֶׁר תִּאִיר עַד אִם נָנוּחַ וְנִישּׁוֹן. רַק עָרֵב מִיֵּץ חֵם וְטוֹב הוּא לְכֹאזְרָה, רַק עָרֵב מִיֵּץ חֵם שָׁבָא לֹא לְמוֹרָא.	בית 6	שְׁמֵרִי נִפְשֶׁךָ הָעִיפָה, שְׁמֵרִי נִפְשֶׁךָ שְׁמֵרִי חַיִּיךָ, בִּינְתֶךָ, שְׁמֵרִי חַיִּיךָ, שְׁעֵר רֹאשֶׁךָ, עוֹרֶךָ שְׁמֵרִי, שְׁמֵרִי יַפְיָךָ, שְׁמֵרִי לִבֶּךָ הַטּוֹב, אֲמִצִּיהוּ בִּידֶיךָ.
	זֶה הַיָּם הָרוּחַ יָד שׁוֹלַחַת וּבְלִי רַחֲשׁ פֶּתָאִם חִלּוֹן לֹאֵט נִפְתָּח בַּחֲשֵׁכָה. אֲמֵרִי מְדוּעַ אֶת צוֹחֶקֶת כְּמוֹ פֶּחַד, אֲמֵרִי מְדוּעַ אֶת קוֹפֶאֶת כְּמוֹ שְׁמֻחָה? אֲמֵרִי מְדוּעַ הָעוֹלָם כֹּה זָר עֲדִין וְאֵשׁ וְמִים מְבִיטִים בּוֹ מִכָּל צֶדֶד? אֲמֵרִי מְדוּעַ בּוֹ מְפַרְפְּרִים חַיִּיךָ כְּמוֹ צָפוֹר מְבַהֵלָה בְּתוֹךְ כְּפִי־יָד? אֲמֵרִי מְדוּעַ אֶת מַעוּף וְרֵעַד רָב כְּמוֹ צָפוֹר בַּחֲדָר בַּחֲפָשָׁה אֲשֶׁנָּב?	בית 7	

- בית 8 הגידי למה ואל מי בלי קול בוכה את?
אמרי מנין לך, פתיה מאמינה,
שהחיים נוצרו לא ללמדנו דעת,
כי אם נוצרו כדי לטל את הבינה?
אמרי, כיצד? מדוע? מי אמר לך זאת?
אמרי, מנין? מי גלה לך את הסוד?
- בית 9 הסכנות רבות ומספרן מאה
והן רוכצות אולי במעגל אורב
אך לא אותן, אך לא אותן את יראה,
רק את נפשך המאהבה והמלאה,
המתחלחלת לקול צעד מתקרב,
אותה יראת, את הרפה, את השטה,
את הרעה, את הרוחצת בדמי לב.
- בית 10 שמרי נפשך, לבך שמרי, שמרי נפשך,
שמרי חייך, בינתך, שמרי חייך,
אולי האשר בך שוכן והוא דבשך,
דבשך החם כדמי לבך ודמעוטיך,
דבשך החם והכבד והחשך---
הערב בא. יפה ממנו אין בינתיים.
הערב בא. הוא כבר החליף את השמים.
- בית 11 שמרי נפשך, הלא טובות צופן הערב
ורק עוד אין לדעת ביד מי ואיך.
הלא הרוח, שאיננה מדברת,
לא לחנם רכות נוגעת בכתפך.
באור ירח וחשמל העיר מוארת.
שמרי חייך, בינתך, שמרי נפשך.

בשיר באה לידי ביטוי סערת הרגשות של האב הפונה אל בתו.

הסבר והדגם כיצד באה לידי ביטוי סערת הרגשות בשניים מן הבתים בשיר.

בתשובתך כתוב גם על שניים מן האמצעים הרטוריים שבאמצעותם מעוצבת סערת הרגשות בבתים שבחרת (אמצעי רטורי אחד לכל בית).

בהצלחה!